

Sygn. akt II CSK 762/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. S. i J. S.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 września 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany P. sp. z o.o. w P., podobnie jak w sprawie II CSK 768/18, zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 30 maja 2018 r. naruszenie art. 278 § 1 i 3 i 382 k.p.c. oraz art. 157 ust. 1 i 3 u.g.n., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.). Istotne zagadnienie prawne sprowadzało się do pytania: czy złożona do akt przez biegłego sądowego opinia, która została sporządzona przez niego przy pomocy innych osób, które nie zostały powołane do jej wykonania wspólnie z nim, może stanowić dowód z opinii tego biegłego sądowego? Poza tym według pozwanej Spółki skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna ze względu na wadliwość operatu sporządzonego w sprawie przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego i bezkrytyczne jego przyjęcie przez sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć

argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Istotne zagadnienie prawne w tym znaczeniu nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy w kwestii wskazanej przez skarżącego wyraził już pogląd we wcześniejszym orzecznictwie i nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 marca 2018 r., II CSK 650/17, wyjaśnił, że nie ma przeszkód do uznania opracowania sporządzonego przez biegłego sądowego przy współpracy z innymi osobami za opinie tego biegłego, jeżeli wziął on odpowiedzialność za jakość i rzetelność sporządzonego opracowania (zob. też postanowienie z dnia 25 czerwca 2019 r., II CSK 679/18, nie publ.).

Powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, nie publ.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/ 07, nie publ.; z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, nie publ.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08,

nie publ.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, nie publ. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

Analiza skargi kasacyjnej wskazuje, że nie zawiera ona argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności. Sąd drugiej instancji szczegółowo odniósł się do obu wydanych w sprawie opinii biegłych i wyjaśnił, dlaczego uzasadnione było oparcie się na tych opiniach biegłego a zwłaszcza na podstawie opinii biegłego R. D.. Jednocześnie Sąd Apelacyjny odniósł się do zarzutów pozwanej dotyczących czynienia ustaleń oraz dokonywania wykładni prawa na podstawie opinii biegłego. Poza tym trzeba mieć na względzie, że ocena wiarygodności opinii sporządzonej przez biegłego należy do sądów rozpoznających sprawę w toku instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2019 r., II CSK 609/18, nie publ.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 98, 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

I.n